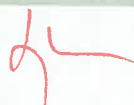

ŠKOLSTVÍ

ČETL:

**Když
„buddies“
pomáhají těm
mladším**

Strana číslo 8

**Prodloužení
vánočních
prázdnin by
pomohlo**

Strana číslo 4

SEXUÁLNÍ VÝCHOVA ŽÁKŮ POKULHÁVÁ

Sexuální výchova v základních a středních školách nemá na různých ustlání. Někdo jí fandí, jiný před ní zavírá oči. Je však důležitou součástí vzdělávání každého, nejen dospívajícího člověka.

Ne všechny země kolem nás zavedly do výuky sexuální výchovu. V našich školách se mnohdy spíše trpí. Každý desátý rodič si nepřeje, aby se učitelé ožehavému tématu věnovali. Ještě si pamatujeme, jaký poprask vyvolala před více než deseti lety ministerstvem doporučená příručka Sexuální výchova – vybraná

témata. Odehrál se nečekaný souboj mezi soukromým a veřejným postojem a názorem. Ministerstvo ustoupilo a metodiku ze svého webu raději stáhlo.

Česká středoškolská unie vloni zpracovala dotazník dvou tisíců žáků. Jejich průzkum potvrdil, že výuka často neobsahuje témata vyžadující

vlastní postoj učitele. Patří k nim například domácí násilí, první sex, masturbace nebo orgasmus. Horší je zjištění, že polovina dotazovaných se v sexuální výchově nedozvěděla nic nového. Většinu potřebných informací proto vyhledávají na internetu nebo u svých kamarádů. Jiný průzkum mezi učiteli zase ukázal, že polovina z nich potřebuje pomoc při výkladu tématu sexuálního násilí a stereotypů.

Rodina a škola se mají při sexuálním vzdělávání dětí vzájemně doplňovat a podpo-

rovat. Jakékoli zamlčování při poznávání lidského těla a jeho přirozených funkcí, intimním vztahu dívky a chlapce vede na slepou kolej škodlivé nevědomosti. Otevřenost a takt jsou namísto, stejně tak vnímavý stud a obava z případného zklamání. Společnost nesmí zastírat, že už žáci v základní škole získávají první sexuální zkušenosti. Místo pohoršení a křiku je třeba jim včas pomáhat objevovat křehké kouzlo i skryté nebezpečí probouzející se sexuality.

Roman KANTOR

POLYTECHNICKÁ VÝCHOVA NA ZNOJEMSKU „FRČÍ“

Kroužky pro žáky střední školy, odborné exkurze, sdílení odborných učeben, příměstský tábor, přehlídka polytechnických dovedností... Kde jinde rozvíjet polytechnické vzdělávání než v odborné škole?

SOU a SOŠ SČMSD, Znojmo, s.r.o. pravidelně realizuje kroužky pro žáky, reaguje na poptávku základních škol nabídkou odborných exkurzí i ve sdílení odborných učeben. Na putovních výstavách prezentuje výtvořky žáků z kroužků, příměstského tábora. „V rámci kroužku pracuji se 7 žáky naší školy, scházíme se 1× za 14 dní vždy na 2 hodiny. V 1. pololetí jsme se zaměřili na praktickou část, vše tedy probíhá ve firmě Psota, v místě, kde naši automechanici realizují odborný výcvik. Prohlubujeme praktické znalosti, děláme všechno od seřízení motoru přes diagnostiku podvozku, seřízení světel, přípravu vozidla na STK, demontáž a montáž jednotlivých strojních celků automobilu. Ve 2. pololetí je naplánována teoretická část, i zde je co rozvíjet,“ přiblížil činnost kroužku pro střední školy Ing. Karel Doležal, vedoucí oboru automechanik.

Ve školách, jejichž žáci se příměstského tábora v roce 2021 zúčastnili,

se realizuje putovní výstava s názvem Přehlídka polytechnických dovedností. Děti si tak mohou ve svých základních školách díky fotografiím a výrobkům připomenout prázdninové dny, kdy si hrály, učily se bezpečnosti silničního provozu, ale i vyráběly hmyzí hotel, krmítko pro ptáčky, kovový stojánek na svíčku či papírový větrník.

Ludmila KARPÍŠKOVÁ

FEJETON

CHTĚL NAKRESLIT HODNOU BABIČKU

Hodina jako každá jiná. Učitelka Fišerová vysvětluje prvňáčkům, co budou dělat. „Vezměte si pastelky, jeden papír a budeme si malovat.“ Ve třídě to zašumí. Všichni si radostně chystají potřebné pomůcky. Zvědavě sledují paní učitelku. „Láďo, ty nemáš pastelky...?“ „Maminka mi je nenachystala,“ začne vzlykat klučina. „To nevádí. Půjčím ti svoje,“ nabízí učitelka. „Od vás nic nechci. Zavolám mámě, ať mi je hned přinese,“ rázně rozhoduje žáček. „Na to nemáme čas. Musíme pracovat,“ rázným hlasem zavelí učitelka. Láďa najednou vyskočí jako čert z elektriky. Udělá pár zbrklých kroků a nečekaně sebou praští na podlahu. Začne kolem sebe kopat, křičet, válet se. „Láďíku, co to vyvádíš?!“ nervózně zírá učitelka. „Chci svoje pastelky! Ať mi je někdo přinese...!“ hlasitě povykne

kluk. Podrážděná učitelka ho chce usadit zpět do lavice, ale zastaví ji hysterický řev. „Pastelky, moje pastelky...!“

Zničehonic se rozrazí dveře. „Co se tady, proboha, děje?“ zvýší hlas výchovná poradkyně, která právě přiběhla z vedlejší třídy. „Láďík zapomněl doma pastelky. Chce, abychom mu je nechali donést z domu.“ Zkušenější kolegyně přistoupí ke klukovi. Pousměje se na něho a opatrně ho staví na nohy. „Takhle se ve škole nechováme, mladý muži,“ tiše a trpělivě mu vysvětluje a pomalu ho vede k lavici. „Neboj, zavoláme mamince.“ Mobil vyzvání. „Prosím vás, teď nemám čas, abych se honila do školy. Snad si s klukem poradíte. Máte na to školy,“ hlasitě zaburácí telefon. Vymalováno.

Rozrušená učitelka Fišerová končí hodinu

a chystá se odvést děti do jídelny. „S vámi nikam nepůjdu,“ zahřmí klučina a v očích mu probleskne plamínek vzteku. „Chci své pastelky...!“ znovu roztáčí kolovrátek. „Máma je v práci. Teď nemá čas. Zavolám ti hodnou paní učitelku.“ Trochu se zamračí. Po chvílce kývne hlavou. Výchovná poradkyně ho uchopí za ruku a sotva znatelně pohládí po vlasech. Pak spolu projdou do jídelny. Přitom si něco povídají. „Proč se tak zlobíš, Láďíku?“ „Nikdo mě nemá rád! Ty pastelky mi koupila babička. Jedině ona mi rozumí. Má mě ráda. Vy jste taky hodná, že?!“ dlouze se zadívá kluk do očí své ochránkyně a smutně svěsí hlavu. „Víte, já jsem chtěl nakreslit právě babičku. Ale kdybyste chtěla, mohl bych nakreslit vás...“ poprvé se trochu pousměje chlapec a docela svízně si vykračuje. (rk)